Ч. 125 (13.670).

Львів, вівторок 15. травня 1934.

Pocztowa opłata opłacono ryczałtem.

Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, ІІ. пов.

Конто почт. щадн. 143.322.

Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.

Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.

Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічне	15·00 „
Піврічне	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Купецьке свято св. Юрія.

Союз Українських купців і промисловців у Львові святкував учора 13. ц. м. щорічний празник свого патрона св. Юрія. В год. 9-ій рано відправив Преосв. Будка Богослужения в Архикатедральному Храмі, виголосивши глибоко продуману проповідь, звязану з купецьким празником.

Вечором у салях Бесіди зійшлись члени т-ва з родинами на товариську забаву. Зявилось теж чимало запрошених нечленів, між якими не бракло і декого з наших старих діячів. Танці, добірний буфет і мила атмосфера про яку подбали теперішній голова т-ва п. Скопляк і референт імпрез п. Стефанович, причинились до вповні вдатного закінчення станового свята.

Димісія польського уряду.

Проф. Козловський творить уряд.

ВАРШАВА, 13. V. ПАТ. Нині в год. 10. рано, після засідання ради міністрів прем. Єнджеєвич вручив президентові держави в імені своїм і всього уряду просьбу димісії. Президент димісію приняв а новий уряд поручив створити проф. д-рові Леонові Козловському.

Проф. Козловський переговорював із особами, що мали би війти в склад нового уряду. Закінчення тих розмов і представлення президентові державі повної лісти членів нового кабінету можна сподіватися в понеділок вполудне.

Проф. Козловський від 1921. до 1930 року викладав праісторію у львівському університеті. В 1930. р. покликали Козловського на становище міністра земельних реформ. Як м-ство хліборобства і земельних реформ злучили, Козловський уступив із кабінету й одержав становище держ. підсекретаря в м-стві скарбу. Козловський є резервовим поручником.

При всяких нагодах збирайте датки на мандрівні бібліотеки, які підуть на західні землі.

В останній хвилині перед 12-ою.

БЕРЛІН, ПАТ. У програмі селянського тижня в Бреславі мін. Даре в промові звернувся проти ідеольоґії лібералізму, яку поширювали передовсім жиди та викликали в господарському житті боротьбу всіх проти всіх. Передвоєнний господарський розцвіт був лише позірний та мав у собі зародок смерти для білої європейської раси. Господарський хаос відбився передовсім на хліборобстві, хлібороб перший пізнав цю небезпеку. Бог зіслав в останній хвилині перед 12-ою Гітлера, щоби в останньому менті вирвати жидам іще раз панування над світом.

Загальна амнестія в Австрії?

У Відні говорять, нібито уряд задумує проголосити загальну амнестію, що торкалася би всіх гітлерівців і шуцбундівців, які є в вязницях і концентраційних таборах.

КАРА СМЕРТИ.

БІЛГОРОД, ПАТ. 12. травня виконали тут смертний присуд на Оребі та Беґовичеві за замову на життя короля. Третьому змовникові Подгорельцеві замінили смертну кару на досмертну тюрму.

Виключення з партії.

ПАРИЖ, 13. 5. ПАТ. На зборах конґресу радикалів у Клермон-Феран ухвалили виключити деп. Бонара та Ґарата й бувш. міністра Рейнольда, Даліміера й Геса. Зате постановили оставити в партії Бондюго, Мальвія та бувш. держ. підсекретаря Гюліна. Провідник опозиції в радикальній партії Кідене уступив зі становища заступника предсідника партії.

Нова політична партія у Франції.

ПАРИЖ, 13. 5. ПАТ. Сецесіоніст радикалів Кідене оснував нову політичну партію зв. радикально-соціялістичною імені Каміллі Пелетан, яку вибрали почесною головою партії.

Арештували вбивника й афериста.

РИГА, 13. 5. ПАТ. Поліція арештувала в поїзді, що приїхав із Берліна Ердмана вель Прізе, відомого афериста та політичного провокатора, який, на думку „Севодня“ брав участь у вбивстві німецького посла Мірбаха, ген. Айхгорна та в компромітації Савінкова. Крім того закидають йому крадіж дорогоцінностей, документів і грошей у Сазонова. Суму крадіжи обраховує жінка Сазонова на 350.000 долярів.

КАТАСТРОФА НА РІЦІ.

БЕРЛІН, ПАТ. Із Бремергафен повідомляють, що на Везері корабель „Альберт Баллін“ ударився з гольовником „Меркурій“. Гольовник затонув із 8 людьми залоги. Врятували 5 моряків із капітаном.

Промова Еріота.

Постанови радикального конґресу.

ПАРИЖ, 13. 5. ПАТ. Промова Еріота на конґресі радикалів у Клермон-Феран зробила велике враження. Переходячи до положення, яке витворилося після подій 6. лютого Еріо зазначив, що можливі були три розвязки: 1) створення лівого уряду, що здавалося нереальним, 2) розвязання палати й нові вибори в атмосфері горячки, 3) уряд нац. єдности. В ділянці закордонної політики Еріо остає вірним формулі: арбітраж - безпека - розброєння. Вкінці Еріо зазначив, що сказав уже, чому остане міністром у теперішньому кабінеті. Колиж тих вияснень не признали би достаточними, тоді Еріо не остав би на становищі голови партії.

Опісля присутні ухвалили майже одноголосно резолюцію, яка одобрює Еріотову політику й осуджує кампанію проти нього та Даладієра й Шотана. Резолюція висловлює довіря рад. міністрам теперішнього кабінету та домагається від уряду: 1) запевнення пошани задля принціпів, якими кермувалися при творенні уряду, 2) пошани всіми льояльними людьми і рад. партією теперішнього розему, 3) безстороннього ужиття авторитету для здушення правих бунтівничих орґанізацій та здавлення пропаґанди проти держ. мужів лівиці, 4) при праці над фінансовим піднесенням і приверненням державі авторитету й у ділянці закордонної політики кермуватися демократичними принціпами, від яких республиканська Франція не може відступити. На внесення Кайо додали до того тексту параграф, який домагається континуування політики мира, веденої Еріотом, Бонкуром, Даладієром і Саротом.

АМБАСАДОР ЗЛ. ДЕРЖАВ ЯК БІЛЬШОВИЦЬКИЙ АКТОР.

МОСКВА, ПАТ. Амбасадор Зл. Держав Бу-
літ виступив у звуковій фільмі, накрученій Со-
юз-Кіно-Хронікою з короткою промовою в
російській мові. В щирих словах запевнив біль-
шовицьку суспільність, що буде старатися ство-
рити тісну більшовицько-американську при-
язнь. Амб. Буліт, як зачувати, впевнив през.
Рузвельта, що вивчить російську мову до 3 мі-
сяців від хвилини, як займе становище амбаса-
дора. Копію фільми вислали до Білого Дому.

РЕКОРД ВИСОТИ.

РИМ, ПАТ. 12. травня кап. Мавро та стар-
ший десятник Оліварі побили рекорд висоти, о-
сягнувши на апараті, обтяженому 2.000 кг., висо-
ту 8.200 м. Дотеперішній рекорд виносив 7.507 м.,
а здобули його були французи.

ПІДПИСУЙТЕ Й ВПЛАЧУЙТЕ НА ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ ПО 25 ЗОЛ.

СЕРЕД БІЛОРУСІВ.

ВРАЖІННЯ ЗНАД ДВИНИ

II.

На найконечніші потреби не має білорусь-
кий селянин нічого з нікуди взяти. Продати не-
ма що, а заробити не заробиш, бо брак якихось
заробітків. Хоч гинь. І невесело стає на душі,
коли бачиш, як на ярмарок ідуть цілі валки ма-
леньких, селянських, однокінних возиків, або
знову малесеньких саночок, а на них, якась
віяця, часом дріб, якийсь десяток яєць, купка
дров, або невеличка копичка паші. Деколи про-
дадуть запівдурно кабана, якщо було зищо вго-
дувати. Як страшно тяжко тепер на білоруськім
селі, годі собі просто уявити! Наглядний доказ,
що як Латвія отворила тепер візд до себе на
весняні роботи, то на цей поклик тисячна юрба
залягла державні, повітові уряди, щоби виїха-
ти на роботу і якийсь гріш заробити. А треба за-
значити, що праця в Латвії дуже тяжка, заро-
бітки дуже нуждені, куди їм до тих, що були
колись перед війною в Німеччині, кудито стіль-
ки відізлило наших селян. Самохіть приходить
на думку, що таке саме воно і у нас. І від нас
поїхали би тисячі народу на заробок, та нема
де. — Коли приходить вечір — всюди темно на
білоруськім селі, бо нема за що світла купити.

НЕДОСТАЧА УСТАНОВ І СЛАБА ПРЕСА.

Всяке культурне, білоруське життя, щойно
зачинає прозябати. Економічних білоруських
установ майже ще нема, тільки денеде по біль-
ших містечках. Нема майже ніде ні молочарень,
ні кооператив, не згадуючи вже про читальні.
У нас принаймні сильні економічні установи на-
магаються всіми можливими способами розбу-
дувати різні галузі промислу і торговлі, щоби
так зарадити тяжкому положенню народу. Аж
серце радується, коли в наших часописах чи-
таєш, що раз-у-раз то тут щось нового створе-
но, то там, то знову там, щоби тільки ратува-
тися. На Білорусі всього цього ще нема, а як
навіть дещо є, то воно щойно в перших почат-
ках. Вся майже торговля в руках жидів. Часо-
пис на білоруськім селі рідка річ. Дрімає ще на-
родня маса, бо нема кому її добру навчити.

НАРОДНЯ НОША. РІДНА ІНТЕЛІГЕНЦІЯ.

Народня ноша то ще не перевелася хіба
тільки в дальших від міста околицях. Все насе-
лення, а головно молодь, недалеко від місте-
чок, ходить в дорого плаченім., а драптивім і
тандитнім, купованім лахмітті. У нас є також ця
хороба, але щоби в такій мірі, як тут, то ні. І це
одно з лих білоруського селянина, що руйнує
його мізерне і злиденне господарство. Народня
ноша пропадає.

А якжеж справа з інтелігенцією? Нечислен-
ної білоруської інтелігенції майже ніде не вид-
но. Деде більші жмінки по містах, що взяли на себе завдання нести сонце правди між нарід. Та їх так мало, що годі говорити. Декілька білоруських гімназій не в силі стільки дати, щоби всюди поставити своїх людей. Тай і та інтелігенція, яка де є, а зосереджується головно у Вильні, розсварена між собою і не може знайти спільної плятформи до розмов. Одні до ліса, другі до біса.

На селі, як є якась інтелігенція, то вона московська і духом, часто-густо і походженням. Щоби її схарактеризувати, то про це навіть не хочеться думати. Таких колись у нас схарактеризував чудово Шевченко. Інакше не можна. Бувають деколи речі, що соромом бють в лице. Безхребетність, ось стільки. Їх діти часто не знають не то що писати рідною мовою, але навіть і не вміють нею говорити, а послугуються правдивим московсько-польсько-білоруським волапіком.

ДУХОВЕНСТВО.

Одинокою бодай трохи інтелігентною особою на селі, буває православне духовенство, та малоосвічене, чуже народові і походженням і духом, заняте виключно особистими справами і залякане так, що навіть власної тіни боїться, творить часто цілком чужі і відокремлені серед народніх мас острови. Не брак тут доносицтва, а навіть і лизунства. Рідкий це випадок, що православний священик почуває себе рідним народові, серед котрого живе. Ціле богослуження ще московське, а декоративна обрядовість, цілковито забила духа церкви. Треба з жалем ствердити, що церкви стоять назагал порожні. Горе для білоруського народу, що він поділений релігійно на дві частини: православних і римо-католиків. Цих останніх уважають всі за поляків, хоч денеде священики сміло вважають себе синами свого народу. Та це дуже рідкі випадки.

УНІЙНА АКЦІЯ І ПРАВОСЛАВНІ.

Щодо унійної акції на білоруських землях, то в нинішніх часах не вірю в її успіх; занадто багато упередження до себе, щоби ця акція могла розвиватися. Якщо навіть є денеде, якісь практичні висліди, то вони дуже слабі. Це й зрозумів сам Рим. Православне духовенство, хоч яке воно нераз чуже народові, серед котрого живе, доложить усіх зусиль, щоби противитися унійній акції і певно що не без успіхів. А проте слід підкреслити, що про нашого Достойного Владику Митрополита Андрея Шептицького всі тут добре знають, а само православне духовенство висловлюється про Нього з якнайбільшими похвалами. Православне духовенство дуже добре памятає могутнє слово Митрополита Андрея в обороні православних церков.

Здається, не помилимося, коли скажемо, що білоруський нарід у тому самому становищі, в якому ми були тому сімдесять чи вісімдесять років. Праці тут треба, величезної праці, щоби білоруський нарід випровадити „з дому неволі". Поле лежить облогом, дрімають народні сили глибоко закриті в його, і тільки денеде видно перші вогники на шляху до поступу, в боротьбі за краще Завтра. Національна свідомість ще дуже слабонька. Для білоруського народу щойно починає сходити зоря його відродження.

Д-р Микита Думка.

З преси.

Що пишуть мадяри про гостину мін. Бенеша на Закарпатті.

На промову мін. д-ра Бенеша в Ужгороді, в якій він м. ін. підчеркнув, що автономне Закарпаття належить і буде належати до Чехословаччини, відгукнулась дуже живо вся мадярська преса. Та промова дала мадярській пресі нагоду до великої кампанії проти Чехословаччини й одночасно проти інших держав малої антанти.

Офіціоз **„Будапешті Гірляп"** заявляє, що промова Бенеша робить враження, немовби і Бенеш і чехословацький уряд пізнали, що для Закарпаття „вибила дванацята година". Подорож Бенеша через Словаччину і Закарпаття послужила йому тільки до проголошення нібито-демократичних фраз. А його гостина в Ужгороді була можлива тільки завдяки всяким поліційним заходам; тільки тому не прийшло до очікуваних протестів.

„Мадярорсаг", націоналістичний щоденник, розписуючись у подібному дусі, наводить протиревізіоністичну промову мін. Татареску у Клявзенбургу, яку ставить у найтісніщий звязок з промовою Бенеша в Ужгороді, що була теж протиревізіоністична.

„Пешті Гірляп" представляє поїздку д-ра Бенеша у рямках міжнародньої політики і за-

---

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 15. ТРАВНЯ 1934.

МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА 2)

Орвієто.

(Докінчення.)

До орвієтанського музею необхідно треба зайти. Є тут багато цікавих старовинних творів малярства, різьби, інтарсії, золотарства. Та я коротко зупинюся лише на триптику сієнського маляря Сімоне Мартінія. Це його Мадонна з Сином на руках, а побіч апостоли та святі. Цієї Мадонни, хто раз бачив, забути ніколи не можна. Чомусь маю таке враження, що хоч цей твір скромний, то надхненням перевищає „Благовіщення" тогож Мартінія у фльорентійських Уфіцці. Передовсім оті очі, що людині незнаним спокоєм незбагнутого глядять; ті уста, в яких орігіна губа на берішку ледви біліє, немов лише пречистим, білим аж пахучим, трішки лискучим пружком: те підніося над устами, що ясним усміхом сумує. А в усьому тому почувається ту непорочність із тих часів, коли ще Мадонна не була проголошена Непорочною. Та непорочність жила, дихала на золотому візантійському тлі, у тій візантійській справді непорочній формі, яку змінив реалізм у мистецтві.

Колиб я був поетом, музикою, я із цих уст зачерпнув би таку силу, багатство немов тогосвітньої музики, що я світ здивував би...

*

А потім, коли сонце починає хилити свою повну неба чашу у долину, яка ось зелене виноградницями, мріє маслинами, рветься угору тополями, кипарисами, прибирається річкою Палія, мов стрічкою, — тоді ви йдете на погребище, — некрополі — етрусків. Відвідати гробниці тих народів, що жили тут у середущій Італії, яким Італія завдячує своє мистецтво, ренесанс, якого світ не матиме. Може етруски прийшли (як учені догадуються) з Єгипту, а може й ні. Більше промовляє, що так. Одно певне: римляни, це були культурні варвари, одно знали: війна і грабіж. Усе, що хотіли мати з мистецтва, творили їм греки. Римляни завойовують етрусків і вливають у свій політичний організм. Етруски культурно-духово розвинений нарід перелив свої духові скарби в народ цієї землі і згодом виринає ця висока культура духа, якої вершком був ренесанс.

По дорозі до некрополю розляглася пополуднішня літня тиша. По її білій мантії стрикотять цикади, злегка повіває вітрець. У хаті при шляху регочуться дівчата. В тіні маслини, вперши ноги в лозу винограду, на якій висить стигле русяве гроно, спить якийсь обходисвіт. Дехто промигне ровером, чи автом. Шумить струмок. Селянин обиває горіхи, а діти, які щебечуть як струмок, збирають їх.

Ліворуч доріжка з написом: „Етруріський некрополіс". Садком проміж виноград і маслини входите у вузьку вуличку. Обабіч рівно йдуть, на яких три й пів метра високі, мури, а в них двері. Мур із каменя „туфо" гладко тесаний. Над дверима написи в цій-же етруріській мові, якої, таки так щиро, навсправжки, ніхто досі не відчитав. Характер письма зближений до грецького, але ще більше до орієнтального.

Заходимо до одної, до другої гробниці. Усі вони, це невеличкі келії. Стеля в трьох верствах величезних бльоків тесаного туфо остролуково підноситься угору. А зверху тонша верства бльоків і потім ще одна, що прикриває. Камінна пріч, яка йде — від входу — при лівій стіні й заходить — кутом 45° — під стіну, що в глибині. Праворуч нічого нема. Отож на прічі клали мерців всюди по двох, декуди одного, ніде трьох. А під прічі їжу, в амфорах питво і дещо знаряддя. Мерці були багато прибрані та ще вояки старого Риму ограбили їх. Двері — три плити і то грубі з туфу. Вся ця будова не знала цементу. На верху кожної келії був значок — округлої форми пень із каменя. А ще слід сказати, що всі келії однаковісенькі будовою, розміром, розміщенням.

*

Сонце на небі, як на парубкові бриль, на бекрень. Блукаєте по місті. Заходите й до інших церков: усюди виринають давні ті жорстокою силою людини сильні віки. На вулицях кипить італійське життя: сміх, спів, голосні балачки, бренькіт склянок у трахтирах, блиск золотом, чи рубіном вина, палаючі чорні очі жінок, які опянюють вас небезпечніше від вина.

З вулиці дель Пополо на початку вул. Дж. Кардуччія заходите до сільського трахтиру й сідаєте на лавці при столику. Над вами стеля з винної лози, крізь яку ллється багато неба. Перед вами: на столі бресквя, сир, чорний хліб і славне орвієтанське вино, а ще далі — долина: далека, до забуття синявою оторнена й умбрійськими горбами прикрашена! Вона мріє тихо, легко рожевим заходом літнього сонця. Вам здається, що ця рожевість її, це відблиск вина, що стоїть перед вами.

А коли долина стала у фіолетні хитони загортатися, ви ще раз ідете в напрямку собору. Сідаєте на лавці напроти собору, напроти тієї душі раннього ренесансу: фасади. Сонце заходить. Кожний його промінчик цінно держиться золота, колірів мозаїк, орнаменту фасади. Вікно Орканії рожевиться пелюстками троянди. Ще хвилину й з найвищих веж цього палкого, щирого ґотику сонце вилося і музикою піртуло в синявій блакиті.

Прийшов сумерк. Назустріч йому висипались зорі. І небо, наче — не сто, а — мільйоокий Аргіп, впило свої очі у фасаду собору в Орвієто.

На ступенях собору, то на лавках напроти собору, то стоячи гуторять орвієтанці у вечірньому настрою.

А я —

За пять хвилин і мотузковою залізницею вже був на долині: на звичайній землі.

Орвієто, 17. вересня 1933.

являє, що польсько-мадярська приязнь є самозрозуміла по самій своїй природі, тимбільше, що „Польща має теж багато ворогів, напр. росіян, литовців і чехів". Дальше сказано так: „При віднові польської держави були ми теж чинні. Нехай-жеж Польща буде теж чинна при віднові нашої держави".

За тісною закордонно-політичною співпрацею Польщі й Мадярщини заявляється також б. шеф пресового виділу у президії ради міністрів **Елемер Суді** у статті, що її він помістив в „Аз Ешт". Ця стаття — це апель до Мусолінія і Пілсудського, аби вони подали собі руки до майбутньої спільної закордонної політики і закріпили між собою щиру дружбу.

*

Неґативне відношення мадярської преси до промови мін. Бенеша в Ужгороді зовсім зрозуміле і нікого не здивує.

З музичного життя.

МУЗИЧНИЙ ВЕЧІР У ТЕРНОПОЛІ.

Заходом Спів. Т-ва „Тернопільський Боян" і Муз. Т-ва ім. Лисенка в Тернополі відбувся 6. травня ц. р. Музичний Вечір, якого осередньою точкою був виклад голови обох цих товариств п. Сірка Остапа на тему „Єство музики". В цьому викладі замітніші були такі думки: Доволі приступно на прикладах очеркнене поняття явища музики як джерела творчости композиторів, роля фахових дослідників музики, почування слухачів, коли мотиви виконуваних музичних творів вяжуть естраду з авдиторією, музика як предмет дискусій і дослідів для психольоґів, істориків, фольклористів, соціольоґів і т. д. та значіння музичної культури для загальної і національної культури.

Із вокально-інструментальної програми, виконаної — як оповіщено — для ілюстрації теми викладу назагал влучно підібраних творів, помітне враження на авдиторію зробили: 2 твори Ґріґа за орхестру, музичне тріо Березовського на народніх мотивах і Мендельсона „До жайворонка" на мішаний хор.

Хорами диригував В. Березовський, орхестрою Т. Салтирник. Сольові партії виконали: О. Клодзінський (барітон) і Ст. Чубатий (тенор) фортепяновий достріїй обняли учні вищих курсів: О. Боднарівна і М. Осадца. Музичне тріо виконали: Качмарчук І. (скрипка), О. Вацик (віольончеля) і М. Осадца (фортепян).

Кожний виступ наших учнів Муз. Інституту і хору „Тернопільського Бояна" дає нам змогу ствердити постійний поступ обох тих установ. Треба признати, що обі ці інституції постійно й послідовно ведуть працю для плекання і поширення музичної культури та здобувають собі не лиш признання, але й прихильників, а на останньому вечорі дійсно у великій мірі витворилась духова сполука виконавців з авдиторією.

Прихильник.

НОВИНКИ

— **ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.**

— **Українська пропаґанда в полудневих стейтах.** Як повідомляють з Ню Йорку, до базару „Сурма" в Ню Йорку наспіли ґазети з двох міст, положених в полудневих стейтах Злучених Держав: „Ню Орлінс Айтем" і „Гюстон Пресс" з міста Гюстон (Гавстон) в Тексас з 28. березня. У всіх згаданих газетах є обемисті звістки про побут в полуд. стейтах Зл. Держав п-і М. Скубової з Ню Йорку з предметами народнього українського мистецтва, головно килимами, вишивками, виробами гончарськими і деревляними гуцульськими. В статтях є докладніший опис згаданих предметів, згадки про паню Скубову, а також і фотографічні знимки з виставки тих предметів. В Ню Орлінс відбулася виставка в Мрс Рід Ґеллеріс, і на образку пані Рід представлена в українському народньому костюмі побіч пані Скубової, а в Гюстон відбулася виставка в міській прилюдній бібліотеці. На образку побіч пані Скубової представлені також українські дівчата, родом з Гюстон, де здавна осіло кілька українських родин. В ґазеті „Гюстон Кроникл" згадані імена тих дівчат, а то: Ольги Куріци Ольги Балабан і Олени Барабаш. На образку видко також напис по англійськи: „Україна", вишитий на одному з рушників.

Економічний огляд.

Українська хроніка.

„НАРИС СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ".

Під цим наголовком появився перший аркуш студії відомого господарського історика **д-ра Іллі Витановича,** як книжковий додаток до травневого зшитка „Кооперативної Республики". Автор назвав її „популярним викладом" і дійсно перші уступи, які покищо появились, написані дуже приступно й цікаво. До студії повернемо, коли її друк буде закінчений. У тому самому числі „Кооп. Р." находимо м. і. теж більшу статтю п. н. **„Конверзія валюти"** пера **Іларія Ольхового,** що вибивається у нас як знавець і популяризатор трудних валютових питань.

„ТОРГОВЕЛЬНО - ПРОМИСЛОВИЙ АЛЬМАНАХ". — ЮВИЛЕЙНА КНИЖКА СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ КУПЦІВ.

При кінці минулого року святкували наші купці десятиліття своєї станової організації. Сьогодні дістали ми до рук книжку, що має залишитись тревалою памяткою ювилею, п. н. „Торг.-Пром. Альманах". З уваги на те, що зміст книжки вимагає довшої рецензії, обмежуємось на цьому місці тільки до короткої згадки.

Польська хроніка.

ЩЕ ПРО ДОЛЯРОВІ ЗОБОВЯЗАННЯ. — ЧИ ПОЯВИТЬСЯ ЗАКОННЕ РІШЕННЯ ДОЛЯРОВОЇ ПРОБЛЕМИ?

У справі долярових зобовязань висказався на днях у „Ц. Ґазет-і Гандльов-ій" президент Поль.-Амер. Палати Л. Котновський. Він порушив справу покупної сили доляра в Америці і в нас та дійшов до висновку, що при теперішньому стані річей доляровий віритель у Польщі куди в гіршому положенні, ніж мешканець Зл. Д. П. Америки. Автор покликується на цифри, що їх публікує ам.статистичний уряд праці й інші міродатні установи та знавці, з яких виходить, що зменшення вартости доляра дуже мало вплинуло на кошти прожитку. Ці кошти зросли від грудня 1932 до грудня 1933 всього на 2.9 проц., не зважаючи на значне обезцінення гроша. Це треба мати на увазі в Польщі і тому законне вирішення долярової справи не легке. Проте — як довідуємося з інших джерел — законне вирішення таки прийде. Таке сказав бодай віцемін. справедливости Сечковський делеґації союзу вірителів крак. воєвідства,яка предложила у Варшаві постуляти гіпотечних вірителів. Сечковський заявив, що справа долярових довгів уже дозріла до її законного вирішення і що незабаром почнуться відповідні праці для всецілого розглянення долярової проблеми.

ЯК СКЛАДАТИ БІЛЯНСИ? — НОВІ ПРИПИСИ СТАЮТЬ ОБОВЯЗКОМ.

Ще минулого року в жовтні появився розпорядок президента дотично засад складання білянсів, рахункових замкнень і справоздань правних осіб, що примушені вести торговельні книги. Тепер у Дн. Законів ч. 37 поз. 337 видруковано виконавчий розпорядок міністрів пром. і торг. та скарбу і таким чином нові приписи обовязують усіх. Ми не маємо тут місця для ширшого обговорення нових засад білянсування і відсилаємо заінтересованих до згаданого Дневника Законів. Згадаємо тільки коротко, що ці нові засади мають на меті через докладніше поміщення в білянсах ріжних даних зробити неможливим затаювання дійсного стану річей, т. зв. „фризування білянсів" так, як це потрібно підприємствам

РАТИ ДО ВИСОТИ 40 ВІДС. ПЕНСІЇ.

Заповідають новий закон дотично роздрібної продажі товарів на рати і на чеки. Зобовязання урядовця до рат не зможуть переступити 40 відс. його платні. Хлібодавець (в тому і приватні фірми) мусітиме вести реєстр векслевих і ратово-чекових обтяжень працьовників та давати інформації тим фірмам, які цього зажадають, коли працьовник захоче в них купити щось на кредит.

Світова хроніка.

ВІД 1929 ДО 1934 РОКУ. — ВАЛЮТИ І ЗОЛОТИЙ ПАРИТЕТ. — ЩЕ ОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ?

З 41 найважніших валют світа, що ще в 1929 році основувались на золоті, всього 13 бодай формально зберегли золотий паритет. Замітне те, що поміж ними нема ні одної зпоза Европи. На заході появились уперті вісти, що пропаґована знаменитим англійським економістом проф. Ґреґорі нова валютарна конференція буде дійсно склихана. Має в ній взяти участь тільки 5 великодержав, а саме: Анґлія, Франція, Німеччина, Злуч. Д. П. А. і Японія.

СКОМПЛІКОВАНА ГРОШЕВА СИТУАЦІЯ В НІМЕЧЧИНІ.

Фінансові і господарські труднощі, що їх багато держав старається побороти покиненням золотої основи чи зниженням вартости гроша, себто девалюацією, німці пробують побороти спритними плянами і зарядженнями (ріжні типи марок, тощо), які ми вже коротко представляли на цьому місці. Та не все йде їм гладко. Проблема трансферу натрапила на поважні застереження вірителів, особливо Анґлії. Тому, що німці задержують у себе претенсії вірителів, Анґлія обіцює взаїмність (реторсію), погрожуючи клірінґом у товаровому обміні і задержанням торговельно-білянсової надвишки. Ця надвишка малаб покривати претенсії анґлійців до німецьких довжників. Одначе ситуація Німеччини таки дійсно важка, а не „роблена" геніяльним д-ром Шахтом. Покриття німецької марки нестримно паде і крутиться вже біля 5 відс. Проте як д-р Шахт, так і мін. фін. гр. Шверін-Кросік знову рішуче ствердили, що девалюації марки не буде. За зручними ходами німців, кожний дальший крок яких може довести їх до господарської і фінансової катастрофи, слідкує пильно весь світ.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ.

Усі політичні справи, з винятком хіба справи розброєння, війшли зовсім на другий плян в обличчі майже безрадійно замотаного вузла господарських турбот, труднощів і невдач. Вашинґтон комплікує дальше справу не тільки внутрішніми експериментами, які не залишаються без впливу на економіку інших країв, але теж тим, що наново відгребав с п р а в у д о в г і в. Тепер довжники діляться на три катеґорії: 1) що платять нормальні рати (унікат — Фінляндія), 2) що платять символічні рати (Анґлія, Італія, ЧСР, Литва і Латвія), 3) що зовсім не платять (Франція, СССР й інші). До останніх приноровлятимуть т. зв. карні санкції Джонсона. — **Е к с п а н з і я я п о н ц і в,** як відомо, не обмежується тільки до східного суходолу Азії. Її дампінґовий експорт розливає цілу масу товарів по всьому світі. Початок господарської війни, що її виповіла Японії Анґлія, покищо в текстильній ділянці, не бентежить японців, які — як усе — зберігають холодну кров (не даром називають їх анґлійцями сходу). — **П е р е г о в о р и м і ж І т а л і є ю, А в с т р і є ю й У г о р щ и н о ю,** що ведуться тепер у Римі, є близькі кінця, але тільки в половині; між Італією й Австрією. Остаточний кінець ось-ось буде, бо передбачений на 15. ц. м. Зате з мадярами йде справа трудніше і мабуть довше затягнеться. Пильно слідкують за переговорами крім Франції, що погодилась уже з наддунайською концепцією Риму, держави Малої Антанти. Франція пробує впливати на ЧСР, також і Рим безпосередньо ділає в Празі (місія маркіза Теодолі). Є навіть вісти, що Бенеш відвідає батьківщину фашизму. Зате найтрудніше буде помирити Румунію і Югославію з політикою Італії над Дунаєм.

В. Я—вич.

— **Плянують цілоденну українську школу в Ню Йорку.** Нюйорська українсько-католицька парохія св. Юрія уладила 15. м. м. у своїй церковній галі при 7-мій вулиці перший раз „свячене" при співучасти біля 300 осіб. Яка сотня не дістала місця і мусіла відійти. Настрій був дуже сердечний, на сцені виступив Український Хор під орудою гром. Онуфрика й танцюристи під керовництвом арт. Авраменка, а крім того виголошено низку добрих промов. Відкрив свято парох церкви св. Юрія, о. Петро Понятишин і віддав провід другому душпастиреві о. Филимонові Тарнавському, а цей уділяв голос по черзі гром. Минкові Мурашкові, д-ру С. Демидчукові, М. Матвійову. Промовляв теж о. Тарнавський, який піддав думку, принято голосними оплесками, щоби вже осінню приступити до відкриття цілоденної школи при українсько-католицькій парохії в Ню Йорку. Після промов пішов о. Тарнавський з підносом і зібрав поважну суму гроша на цю важну ціль. Але всі були у веселому настрою і ніхто не відійшов голодний, бо харчі подарували і приладили безплатно щедролюбиві парохіяни і парохіянки.

— **Горять ліси на Закарпатті.** Наслідком спеки повстало на Закарпатті кілька великих лісових пожеж. В кількох випадках вогонь підложено. В воловській окрузі горить кількасот гектарів державного ліса. Гасить вогонь 300 робітників. Також мечульський ліс горить уже четвертий день. Сильний вітер поширює пожежу. В суботу став горіти ліс у Косовській Поляні. Вогонь знищив молодняк і всі стоси дров. Горить теж старий ліс біля Великого Бочкова. Всюди гасить місцеве населення. Школи величезні, годі їх обрахувати.

— **Намагане самогубство.** У Стрийському парку у Львові зранився смертельно 30-літній Роман Кульчицький. Револьвера біля нього не найшли. У шпиталі не прийшов до притомности, тому годі ствердити причину намаганого самогубства.

— **Бурлива ексмісія.** З дому д-ра Юнгермана при вул. Підзамче 5. коморник прийшов виконати ексмісію безробітної Юлії Ковалик із дочками. Одні з посторонніх людей хотіли не допустити до ексмісії, інші станули на боці господаря. Дочку Коваликової зранили в руку. Прийшла поліція та вможливила перевести ексмісію. Проти тих, що провинилися, зробили донесення до суду.

— **„Рибалка".** Поліцію повідомили, що невідомий злодій вкрав крізь закратоване вікно вудкою мужеську та жіночу гардеробу на шкоду Іс. Вахса, арендаря фільварку в Сигнівці Малій. Школи є на 1000 зол.

— **Вломи.** Злодії відімкнули браму при вул. Зеленій ч. 57 у Львові та дісталися до кабінету інж. Цесліковського. Тут розбили вогнетревалу касу й забрали 3 золоті перстені зі самоцвітами вартости 1000 зол., льомбардовий квіт МКО вартости 1000 золотих долярів. — З хати Марії Павло при вул. Гловінського 27. злодій вкрав жіноче футро вартости 1000 зол.

— **Постріления в військовому магазині.** Військовий вартівник при магазині в Голоську пострілив якогось чоловіка, що найшовся в замкненому районі, а на приказ не зупинився.

— **Пожежа.** У Спасі, пов. Долина, вибухла пожежа в хаті машиніста Мороница. Вогонь перекинувся на сусідній тартак і знищив залю, кузню та кітлівню. Шкоди є на 20.000 зол.

— **Народини у вязниці.** У Тарнові у вязниці привела на світ дитину жінка, яка вже пятий рік відсиджує кару. Польська преса пише, що з цього приводу нагнали тюремного фельчера Тимінського.

— **Помер син Горкого.** У Москві помер на запалення легенів у 36. році життя син Максима Горкого. Більшовицький уряд і центральний комітет компартії вислали до Горкого листи зі спочуваннями.

— **50.000 австрійців вернуло до католицької церкви.** „Осерваторе Романо" вказує з великим вдоволенням на великий поворотний рух до католицької церкви в Австрії. В останніх двох місяцях у самому Відні 30.000, в цілій Австрії 50.000 осіб зголосило своє вступлення. Часопис додає, що історія церкви дуже рідко записує такий величезний підйом народніх мас з релігійного індеферентизму. Рух тим замітніший, що відбувається в атмосфері баламуцтв і фальшивих обіцянок. Ходить перш усього про фабричних робітників, що довгий час стояли під впливом соціял-демократичного терору.

— **Будуть висилати електрику радійом.** Миколя Тесля, винахідник і професор колюмбійського університету в Ню Йорку, розмовляв з предстaвником агенції „Юнайтед Пресс" і сказав йому про поступ у пересиланні електричної струї радійом. Він передбачує, що літаки незабаром позбудуться тягару власних моторів і будуть літати силою електрики, яку дістануть з електричних заведень на землі. Тоді вони зможуть підноситись до великих висот та гнати з небувалою швидкістю. Тоді перелетіти Атлянтійський або Тихий Океан не буде ніякою штукою. Навіть дослідники, що перебуватимуть на полудневому бігуні або на високих шпилях гір, не мусять мерзнути, бо будуть мати в кишенях апарати, які зможуть наставити так, як тепер наставляється радіо-апарат, і дістануть при їх допомозі електричну струю, яка їх моментально огріє. Також зможуть там світити вигідно електричні лямпи. Коли це станеться, Тесля не знає. Можливо, що вже після його смерти — каже він, але це нічого не значить. Досить, що так воно буде. Тесля знає це з досвіду, бо ціле своє життя присвятив на винайдення способів пересилати енергію і винайшов цілком нові прилади, про які світ ще не знав. Поки він не роздобуде гроша на їх конструкцію, доти вони не будуть розповсюднені. Але вони будуть початком для дальшого розвитку, який у своїх розмірах буде ґіґантичний.

— **Катастрофа з літаками.** До каналу Ля Манш упав французький пасажирський літак. Пільот, радіотелеграфіст, кельнер і три подорожні згинули на місці. Кілька годин пізніше знайдено на морі останки знищеного літака, але без людей, які згинули. Причиною катастрофи була мабуть мряка. — У Варшаві впав на вул. Солярія літак, кермований хор. Новотняком. Літак розбився, причому пільот наслідком вибуху бензини тяжко попікся і перевезений до шпиталю помер.

— **В інтересі чистоти обичаїв.** Чехословацьке м-ство освіти одержало від епископів письмо, що домагається загострення правильника для молоді середніх шкіл. Спільні прогульки молоді обох полів мають бути заборонені, коли передбачена евентуальність спільного нічлігу. Не вільно виступати на прогульках тільки в тренінгових штанцях або купільнім одязі. Спільна купіль хлопців і дівчат недопускальна. Заборона має обовязувати також підчас ферій.

— **Крівава афера.** Париська преса подає список жертв, які потягнула за собою афера Ставіського. У звязку з тою аферою втратило життя 8 осіб, а саме: Ставіський („самогубство"), Бляншар (самогубство), Двід („самогубство"), Пренс (убитий), Повльовак („самогубство"), Деспа (підозріла смерть), п-і Анрі (підозріле вбивство). Три особи пробували скінчити самогубством: судовий урядовець Нерльо, адв. Юбер і п-і Анрі. Хорий є адв. Ґоліє. До тих назвищ, замішаних в аферу Ставіського, слід ще додати 27 убитих 6. лютого п. р. і багатьох ранених.

— **Бандити вхопили міліонера.** З Льос Анджелес повідомляють про незвичайний подвиг двох бандитів. Вони вхопили міліонера Віліяма Джетля, знаного нафтового магната, як гостив більше товариство у своїй сільській посілости. Десять осіб находилося в мешкальнім будинку, а міліонер зі своїм приятелем пішов до басену купатися. Коли після купелі почали вбиратися, з корчів вискочили два замасковані бандити, які стероризували їх револьверами і звязали. Приятеля міліонера привязали до дерева з затканим ротом, а самого Джетля затягнули до авта і повезли. Погоня, яка пустилася за ними, не вдіяла нічого, бо бандити щезли без сліду. Бандити зажадали 75.000 долярів окупу. Ідуть переговори з бандитами. Сподіються, що до 24 годин справу полагодять.

СПОРТ.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ 4:3 (2:1).

Україна: Бутель I; Скрегота, Воробець; Підлісецький, Кіцила, Якимів; Лапчук, Магоцький, Кльош, Юськевич, Максимів. Україна виступила з двома резервовими в місце Олійника і Цимбали, яких заступили Якимів і Юськевич.

Гра сама не стояла на високому рівні, але була цікава і напружения видців дійшло до кульмінаційного пункту, коли Лехія провадила у другій частині 3:2.

Україна з місця бере ініціятиву і осідає на довший час на половині противника. В 5 хв. біг Лапчука, гострий стріл іде в авт. Юськевич пописується гарними поданнями до Максимова і Кльоша. В 15 хв. Кльош викладає Магоцькому і перший голь для України. В слідуючій хвилині є 2:0. Лапчук дістає мяч, переїзджає кількох противників, подає по землі Юськевичеві і цей добуває другі ворота. Тепер до голосу приходить Лехія кілька разів небезпечно атакує, але Скрегота і Воробець ратують. В 32 хв. Лапчук по сольовім бігу добре центрує, але Кльош перестрілює. У 43 хв. добуває Лехія ворота. Половина 2:1 для України. По зміні піль вже у 1 хвилині вирівнує Лехія. Тепер є найліпший час Лехії. у 7 хв. гострий стріл правого крайника боронить Бутель. Лехія дальше атакує; оборонці України слабнуть. В 22 хв. атак Лехії, мяч дістає лівий крайник Круя і добуває треті ворота. 3:2 для Лехії! Всі сподіються нової програної України, тимбільше, що бічні помічники ослабли і Лехія має перевагу. Але у 29 хв. Кіцила подає мяч Кльошові, цей Магоцькому, а цей ороловжує до Максимова, гострий стріл під поперечку і 3:3. З черги Україна має перевагу. Кльош стріляє в авт. У 34 хв. вільний до Лехії. Стріляє Магоцький, воротар відбиває а Максимів добуває рішаючі ворота. Серед атаків України кінчиться гра. Україна була дружиною більше вирівнаною від Лехії і виграла заслужено. На спеціяльну згадку заслугує Лапчук у нападі і Кіцила в помочі. Юськевич і Якимів, мимо цього, що грали перший раз такі тяжкі змагання, вповні вдоволили. Видців 1.000. Суддя п. Пшибильський.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

КРАКІВ. Стшелец — Подгуже 0:0.
КРАКІВ. Гарбарня — Варшавянка 4:0 (2:0).
ЛОДЗЬ. ЛКС — Польонія 1:0 (1:0).
ВАРШАВА. Рух — Легія 2:2 (0:1).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

ЛЬВІВ. Чорні — Світезь 2:0 (1:0).
ПЕРЕМИШЛЬ. Ресовія — Польонія 3:0 (2:0).

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

ЛЬВІВ. Гасмонея — Ютшенка 2:0 (1:0).
СТРИЙ. Погонь (Стрий) — Білий Орел 2:4 (2:3).

ПРОГРАНА ПОГОНІ В БЕЛЬГІЇ.

ЛЕОДІЮМ. Репрезентація Пол. Бельгії — Погонь (Львів) 1:0 (1:0).

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 14. V. год. 7:30 веч. „Фонсеве весілля" Абон. 19.

Вівторок, 15. V. год. 7:30 веч. „Фонсеве весілля" Абон. 19.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 14. V. год. 7:30 веч. Варшавська Оперетка „8:30" „Жінка яка знає, чого хоче", муз. комедія Штравса.

Вівторок, 15. V. год 7:30 веч. Варшавська Оперетка „8:30" „Жінка, яка знає, чого хоче", муз. комедія Штравса.

Кіна.

АПОЛЬО: „Вірлиця" (чеська комедія).

АТЛЯНТИК: „Отаман Анненків" (фільма в російській мові).

ВАНДА: „12 крісел" (Вл. Буриан, Дина).

КАСІНО: „Казанова" (Ів. Мозжухин).

КОЛІСЕЙ: „Кохання на приказ" і ревія „Щось для кожного".

КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль бідних діжечок" (із Містенгет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „Чібі" (віденська комедія), ревія „Травень, літо, травка!"

МІРАЖ: „Остання генералова любка," „Жінка за 250.000 долярів".

МУЗА: „Біда ледів (з Ол. Мей).

ПАЛЯС: „Панна Жозета моя жінка".

ПАН: „Дика дівчина" (Клара Бов).

ПАСАЖ: „Пат і Патахон у жіночому пансіонаті", „Улани, улани".

СВІТ: „Божевільна ніч у звіринці".

СОНЦЕ: „Нічні суди" та ревія.

СТИЛЕВЕ: „Дайте мені чоловіка!" (Анни Ондра), ревія „З усього серця".

ХИМЕРА: „Чорти в коханні".

УТІХА: „В кожній пристані дівчина" та ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 14. травня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 16·10 Інстр.-вок. концерт, 20·35 Арії та дуети, **Братислава** (298,8) 20·10 Нар. пісоньки, **Прага** (470,2) 17·45 Скрипка, 20·05 Концерт (музика, спів), **Париж** (1649) 20·00 „Біла жінка" оп. Боальдіє, **Білгород** (439,8) 16·00, 17·00 Спів, 20·00 Опера із Загребу, **Рига** (514,6) 20·20 Лотиські пісні, **Гайльсберг** (291) 19·30 Сучасна музика, спів, **Кельн** (455,9) 17·15 Солісти (музика, спів) **Ляйпціг** (382,2) 21·00 Нар. пісоньки, **Москва** (Сталін 360,6) 17·20 „Мазепа" оп. Чайковського, **Будапешт** (550,5) 19·15 Популярні арії, **Мілано** (368,6) 13·00 Легка музика, **Рим** (420,8) 17·05 Інстр.-вок. концерт.

Вівторок, 15. травня 1934.

Льондон (342,1) 20·25 „Шванда-дудар", оп. Вайнбергера, **Відень** (506,8) 12·00 Концерт, 17·30 Пісні до слів П. Гайзе, 19·25 Опера, 22·30 Танкова музика, спів, **Братислава** (298,8) 16·00 Концерт, 17·40 Геройська соната Д-дур Новака, **Кошиці** (269,5) 20·05 Симф. концерт, **Прага** (470,2) 19·25 Фортепян, **Париж** (1649) 20·00 Театр. музика, **Білгород** (439,8) 12·05, 20·00 Спів, **Берлін** (356,7) 18·30 Пісні наших часів, **Кельн** (455,9) 17·15 Солісти (музика, спів), **Москва** (Сталін 360,6) 17·20 „Русалка" оп. Даргомижського, **Букарешт** (365) 19·20 Спів, **Беромінстер** (539,6) 19·30 „Циганський барон" оп. Й. Штравса, **Будапешт** (549,5) 13·30 Циг. музика, 18·20 Спів, 19·20 Фортепян. **Мілано** (368,6) 20·45 „Но, но Нанетo" оп. Юменса, **Рим** (420,8) 17·10 Квінтет, 20·45 Інстр.-вок. концерт.

Львівське радіо.

Понеділок, 14. травня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05 Практичні ради для тих, що вступають на техніку, 12·20, 12·33 Популярна музика з гр. плит, 15·00 Травневі пісні, 15·05 Збіжева біржа, 15·35 Спів, 15·55 Скрипка, 16·20 Лекція фр. мови, 16·35 Орхестрові транскрипції орх. форт. творів (гр. плити з поясненнями), 17·30 Іст. відчит: Спадщина Болеслава Хор. та Казимира В., 17·50 Гірська природа як джерело сили та вічної молодости, 18·10 Віртуози на джезових інструментах (трубки, саксофон, фортепян, пузон, гітара), 18·53 Наука стенографії, 19·03 Всячина, 19·15 Відповідальність шофера за самоходові випадки, 19·25 Відчит, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·0 Вибрані думки, 20·02 Концерт (муз. архитвори XVI—XX стол) 21·00 Трубка та цапфенштрайх, 21·02 Фейлетон, 21·17 Симф. концерт спів, 22·00 Муз. репортаж, 23·05 Танкова музика.

Вівторок, 15. травня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Джезовий концерт, 15·00 Гейнал, травнева пісня, 15·05 Збіжева біржа, театр. реперт. 15·10 Господарські вістки, 15·26 Фільма й оперетка (гр. плити), 16·20 Відчит, 16·35 Італійські пісні (гр. плити), 16·50 Концерт, 17·30 Істор. відчит „Боротьба за Балтик", 17·50 Охорона природи та сусп. гігієна, 18·10 Муз. скринька, 18·25 Форт. ресітaль, 18·58 З мовчазного дому, 19·10 Всячина, 19·25 Фейлетон, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·12 Трансм. з Варшави: „Орлов" оп. Ґранічштедтена; в перерві „Нарешті ми самі", 22·30, 23·05 Танкова музика.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло" Львів, Ринок 10.